

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **L. H.**
zastoupeného advokátem Mgr. Janem Úlehlou
sídlem Krajinská 224/37, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2013 č. j. 2013/28138-422, ve věci ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Českých Budějovicích ze dne 10. 1. 2012 č. j. CBA 4/2012, kterým byla zamítnuta žalobcova žádost o uspokojení mzdových nároků za červenec 2011. Žaloba došla Městskému soudu v Praze dne 17. 7. 2013 (kde byla původně věc vedena pod sp. zn. 10 Ad 16/2013).
2. Napadené rozhodnutí přitom bylo žalobci doručeno již 16. 5. 2013.
3. Podle § 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení rozhodnutí (...).
4. Dvoutměsíční lhůta k podání žaloby žalobci počala ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet dnem 17. 5. 2013 a skončila podle § 40 odst. 2 s. ř. s. dnem 16. 7. 2013, t. j. v úterý, které bylo pracovním dnem.
5. Situace, kdy posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo úterý 16. 7. 2013, avšak žaloba podaná e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem soudu došla až 17. 7. 2013, vede k závěru, že žaloba je opožděná.

6. Žalobce však namítá, že původní správní žalobu podal u Městského soudu v Praze včas. Předložil sdělení provozovatele emailového serveru jeho zástupce, který potvrdil, že email obsahující žalobu k Městskému soudu v Praze byl odeslán dne 16. 7. 2013 v 15:40:04 hod a byl doručen na mailserver adresáta dne 16. 7. 2013 v 15:41:14 hod, tj. včas. Předmětný email nebylo možno doručit na server mse2.justice.cz, proto byl doručen na záložní mailserver mspool.gts.cz. Žalobce poukázal na judikaturu týkající se tzv. presumpce včasnosti podání účastníka (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 8. 2007 sp. zn. 28 Cdo 2827/2006, www.nsoud.cz). Podle usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 11. 2005 sp. zn. 5 Cmo 406/2005, in ASPI, podání účastníka je soudu doručeno v okamžiku, kdy dojde na zařízení soudu; není významné, zda se tak stane v pracovní době daného soudu anebo mimo ni.
7. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
8. Ze sdělení provozovatele emailového serveru zástupce žalobce krajský soud zjistil, že email obsahující žalobu k Městskému soudu v Praze byl odeslán dne 16. 7. 2013 v 15:40:04 hod a „dorazil“ dne 16. 7. 2013 v 15:41:14 hod. Mailserver zmiňovaného provozovatele se email pokusil bez úspěchu doručit na server mse2.justice.cz, poté se pokusil opět bez úspěchu email doručit na server ms.justice.cz. Email se podařilo doručit na záložní mailserver mspool.gts.cz. Zda došlo k prodlevě v předání mezi záložním serverem a serverem se schránkami, nebylo provozovateli známo. K tomu by se měl vyjádřit poskytovatel mailserveru ms.justice.cz. Podle názoru provozovatele emailového serveru zástupce žalobce byl email doručen dne 16. 7. 2013 v 15:41:14 hod.
9. Podle vyjádření Ministerstva spravedlnosti z důvodu technické poruchy na emailových serverech Ministerstva spravedlnosti ve dnech 16. a 17. 7. 2013 server SERVISSEX01 přijal předmětný email až dne 17. 7. 2013 v 15:59:18 hod a hned ho doručil do centrální schránky a v 15:59:19 hod byl email přeposlán do lokální schránky na Městský soud v Praze (server SOPHAEX01). Podle záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze byl předmětný email doručen do emailové schránky dne 17. 7. 2013 v 15:59:18 hod (srov. čl. 7 spisu).
10. Elektronické podání doručované prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu soudu se považuje za dodané a doručené soudu, je-li dostupné elektronické podatelně (srov. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění účinném v červenci 2013).
11. Orgánem, který má povinnost doručit podání, se rozumí držitel poštovní licence, věznice pro osoby ve výkonu trestu nebo ve vazbě, zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy pro osoby v nich umístěné apod.
12. V případě elektronického podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu soudu se neuplatní pravidlo obsažené v ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., podle kterého je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit. Provozovatel veřejné datové sítě (popřípadě „provozovatel emailového serveru“) totiž není orgánem, který má povinnost podání doručit ve smyslu citovaného ustanovení. Učiní-li účastník řízení podání soudu v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě, nese procesní odpovědnost za to, že při zvolené formě komunikace takové podání dojde soudu na elektronickou podatelnu včas, tedy před uplynutím zákonné lhůty.
13. Okamžik, kdy bylo takové podání odesláno prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu soudu, resp. skutečnost, že z důvodu technické poruchy na emailových serverech Ministerstva spravedlnosti bylo elektronické podání doručeno (dodáno) na elektronickou

podatelnu (do emailové schránky) až následujícího dne po odeslání, není z hlediska posouzení včasnosti žaloby (zachování zákonné lhůty pro její podání) právně relevantní. Argumentuje-li žalobce v tomto směru rozhodnutím Vrchního soudu v Praze o tom, že podání je doručeno okamžikem, kdy dojde zařízení soudu, je třeba akcentovat, že zařízení Městského soudu v Praze nelze ztotožňovat se zařízeními jiné organizační složky (byť téhož) státu – Ministerstva spravedlnosti. Krajský soud v tomto směru uzavírá, že žádnému ze zařízení Městského soudu v Praze žaloba dne 16. 7. 2013 k dispozici nebyla.

14. Podle § 6 odst. 3 věty první vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, ve znění účinném v červenci 2013, pokud je veřejnoprávní původce schopen z přijaté datové zprávy zjistit elektronickou adresu odesílatele, podatelna na základě výsledků zjištění podle odstavců 1 a 2 odesílateli potvrdí doručení datové zprávy veřejnoprávnímu původci.
15. Ze shora popsaneho časového průběhu doručování žaloby Městskému soudu v Praze vyplývá, že podatelna Městského soudu v Praze žalobci ani jeho zástupci nepotvrdila, že by žaloba byla soudu doručena dne 16. 7. 2013.
16. Poté ovšem bylo procesní odpovědností žalobce a jeho zástupce zjistit, zda k doručení této zprávy skutečně došlo, jinak u něj nemůže být založena dobrá víra v to, že zpráva byla soudu doručena včas (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008 č. j. 3 As 6/2008-96, www.nssoud.cz).
17. Vzhledem k tomu, že veškeré shora uvedené úvahy vedou stále k závěru o opožděnosti žaloby, zabýval se soud otázkou, zda pro skutečnost, že žaloba byla soudu (patrně) včas odeslána, nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby žalobci prominout. Takovému postupu však bezvýjimečně brání výslovné zákonné ustanovení § 72 odst. 4 s. ř. s.
18. Krajský soud věc – s ohledem na její stáří – zvažoval i z pohledu ústavněprávních mantinelů shrnutých v bodě 31. nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 11. 2014 sp. zn. I. ÚS 2472/13, nalus.usoud.cz: „Pokud by byl akceptován přístup, podle kterého by hmotněprávní posouzení nároku účastníka řízení a případně i úspěch ve věci závisely především na tom, zda soudy rozhodnou v určité době a zda (ne)dojde k opakovanému vrácení věci k dalšímu řízení, znamenalo by to vydání účastníků řízení na milost faktorům, které by měly být pro věcné posouzení irrelevantní, jako je zatížení tobo daného soudu rozhodujícího věc či kvalita rozhodování konkrétního soudce apod., které v kombinaci představují v podstatě vis maior. Takový přístup je ovšem v rozporu s principem právní jistoty a pojetím právního státu vůbec.“
19. Krajský soud v této věci připomíná, že totožný názor jako v tomto usnesení vyslovil již 30. 4. 2014 č. j. 16 Co 49/2014-33 (založeno na č. l. 63 tohoto soudního spisu), tedy již v samém počátku řízení. Faktory zmiňované Ústavním soudem tak neměly na posouzení věci žádný vliv.
20. Krajský soud tak nenašel žádnou možnost ke zvrácení závěru o opožděnosti žaloby, a proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. února 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu